

The Role of Cultural Intelligence and Conflict Resolution in Predicting Sports Success of Iranian Paralympic Athletes: Presenting a Structural Equation Model

Alireza Mokhtari Hemami ¹, Zohreh Meshkati ^{2*}, Rokhsareh Badami ²

¹ Master of Science in Sport Management, Department of Physical Education and Sport Sciences, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

² Associate Professor, Motor Behavior, Department of physical education and sport sciences, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

Received: 4 August 2020 Accepted: 20 October 2020

Abstract

Background and Aim: The Paralympic Games are a major international multi-sport event for athletes with physical disabilities or intellectual impairments. The current study develops a model of the effect of cultural intelligence on conflict resolution and the success of Iranian Paralympic athletes.

Methods: This is a descriptive correlational study. Participants in this study were 124 athletes with disabilities (81 men, 43 women) in 12 sport disciplines that were selected using the convenience sampling method from the participants in the 2018 Asian Paralympic Games (Jakarta) and the 2019 World and Asian Championships, which resulted in a quota for 2020 Paralympic Games (Tokyo). To collect data, the Cultural Intelligence Scale proposed by Ang and Early (2004), Conflict Resolution presented by Weeks (1994), and Fisher (1991), and Sporting Success Questionnaire (2015) of Vaez Mosavi was used. To assess the research model based on the conceptual model, the multivariate regression analysis method and structural equation modeling were used in SPSS23 and AMOS 22 software, respectively.

Results: The model of the effect of cultural intelligence on conflict resolution and success of Iranian Paralympic athletes has a good fit. Cultural intelligence has a significant positive effect on conflict resolution ability ($p < 0.05$) and by increasing cultural intelligence, the conflict resolution ability increases in athletes. Additionally, the conflict resolution ability has a significant positive effect on sporting success ($P < 0.05$), and by increasing the conflict resolution ability, sporting success increases in athletes.

Conclusion: The conflict resolution ability completely mediates the effect of the cultural intelligence on sporting success, and by increasing cultural intelligence, the conflict resolution ability increases in athletes, so their sporting success increases.

Keywords: Intelligence, Cultural, Conflict resolution, Success, Paralympic athletes.

*Corresponding author: Zohreh Meshkati, Email: zmeshkati@gmail.com

نقش هوش فرهنگی و حل تعارض در پیش‌بینی موفقیت ورزشی ورزشکاران پارالمپیک ایران: ارائه مدل معادلات ساختاری

علیرضا مختاری همامی^۱، زهره مشکاتی^{۲*}، رخساره بادامی^۲

^۱ کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران
^۲ دانشیار، رفتار حرکتی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

چکیده

زمینه و هدف: پارالمپیک یک رویداد مهم بین‌المللی چند ورزشی برای ورزشکاران دارای معلولیت جسمی یا نقص ذهنی است. تحقیق حاضر به ارائه مدل اثر هوش فرهنگی بر توانایی حل تعارض و موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایرانی می‌پردازد.

روش‌ها: این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی است. شرکت‌کنندگان این مطالعه ۱۲۴ ورزشکار معلول (۸۱ مرد، ۴۳ زن) در ۱۲ رشته ورزشی بودند که به‌طور در دسترس از بین شرکت‌کنندگان در مسابقات پارالمپیک آسیایی ۲۰۱۸ (جاکارتا) و مسابقات جهانی و آسیایی ۲۰۱۹ که منجر به کسب سهمیه مسابقات پارالمپیک ۲۰۲۰ (توکیو) شد، انتخاب شدند. جهت گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌های هوش فرهنگی انگ و ارلی (۲۰۰۴)، حل تعارض ویکز (۱۹۹۴) و فیشر (۱۹۹۱) و موفقیت ورزشی واعظ موسوی (۱۳۹۴) استفاده شد. به منظور ارزیابی الگوی پژوهش، بر اساس مدل مفهومی از روش تحلیل رگرسیون چند متغیره با نرم‌افزار SPSS-23 و مدل سازی معادلات ساختاری از نرم افزار AMOS22 استفاده گردید.

یافته‌ها: الگوی تأثیر هوش فرهنگی بر توانایی حل تعارض و موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایرانی از برازش مطلوب برخوردار است. هوش فرهنگی بر توانایی حل تعارض تأثیر مثبت معناداری دارد ($p < 0/05$) و با افزایش هوش فرهنگی، توانایی حل تعارض در ورزشکاران افزایش می‌یابد. علاوه بر این، توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشی تأثیر مثبت معناداری داشت ($p < 0/05$) و با افزایش توانایی حل تعارض، موفقیت ورزشی نیز در ورزشکاران افزایش می‌یابد.

نتیجه‌گیری: توانایی حل تعارض میانجی‌کننده کامل تأثیر هوش فرهنگی بر موفقیت ورزشی است و با افزایش هوش فرهنگی، توانایی حل تعارض در ورزشکاران افزایش یافته و در نتیجه موفقیت ورزشی آنها بیشتر می‌شود.

کلیدواژه‌ها: هوش، فرهنگی، حل تعارض، موفقیت، ورزشکاران پارالمپیک.

*نویسنده مسئول: زهره مشکاتی. پست الکترونیک: zmeshkati@gmail.com

دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۵/۱۴ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۷/۲۹

مقدمه

ورزش رقابتی برای افراد معلول طی چند دهه گذشته به سرعت در حال رشد بوده و فرصت‌های مشارکت را به‌طور فزاینده‌ای فراهم کرده است. بازی‌های پارالمپیک، به عنوان اوج یک رویداد ورزشی و نمایانگر جنبشی گسترده، سکویی فراهم کرده تا توانایی‌های افراد دارای معلولیت را نشان دهد و در عین حال راهگشایی برای فرصت‌های برابر باشد (۱). رشد وسعت و عمق آنچه که به بازی‌های پارالمپیک معروف شده، بسیار سریع بوده است. حضور ۳۲۸ ورزشکار از ۲۱ کشور در سال ۱۹۶۰ در رشته ورزشی، این رقم به ۴۳۲۸ ورزشکار از ۱۵۷ کشور در ۲۲ رشته ورزشی در سال ۲۰۱۶ افزایش یافته است (۲). جهانی سازی و افزایش تعداد رویدادهای بین‌المللی باعث تقابل فرهنگ‌های مختلف می‌شود (۳). ورزش‌هایی با سطوح رقابتی بالا که در آن اهمیت برد و باخت زیاد و نتایج غیرقابل پیش بینی است؛ منجر به احساسات شدیدتر و چالشی شدن ارتباطات و رفتار شده؛ لذا تعارض برانگیخته می‌شود. افراد سعی می‌کنند برای رسیدن به مقاصد خود به‌طور سازنده با این تعارض مقابله کنند؛ بنابراین از موقعیت‌هایی که می‌تواند ایجاد تعارض کند جلوگیری می‌کنند (۴). در این موقعیت افرادی توانمندتر عمل می‌کنند که توانایی تشخیص تعامل مناسب و صرفاً آگاهی شناختی از احساسات یا وقایع اجتماعی را داشته باشند (۵). علاوه بر آموزش صحیح مهارت و شرایط جسمانی مناسب ورزشکار، وجود مؤلفه‌های روانشناختی و شخصیتی می‌تواند بر توانایی‌های ذکر شده تأثیر بگذارد و آن را تقویت کند (۶). از جمله این عوامل می‌توان به هوش فرهنگی اشاره کرد. هوش فرهنگی گستره‌ای از اطلاعاتی است که ارتباط بسیاری با محیط‌های فرهنگی متنوع دارد و می‌توان آن را به عنوان توانایی استفاده از مهارت‌ها و توانایی‌ها در محیط‌های مختلف تعریف کرد (۸،۷). هوش فرهنگی به توانایی یک فرد در تعامل مؤثر با یک محیط متنوع فرهنگی اشاره دارد که منجر به سازگاری بین فرهنگی می‌شود (۹). این توانایی زمانی سودمند واقع می‌شود که با افزایش تعاملات مکرر، فرصت‌های بیشتری برای ایجاد اختلافات فرهنگی و ایجاد تعارض به‌وجود آید (۳). هوش فرهنگی بالا کمک می‌کند تا افراد درگیر تعارض، یک راهبرد حل تعارض متناسب با زمینه فرهنگی انتخاب کنند (۱۰). بر اساس پژوهش سلیمانی، ارتباطی بین هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض مدیران اداره ورزش و جوانان استان همدان وجود دارد. اگر چه خود تعارض و حل آن، بخشی از هر فرهنگ محسوب می‌شوند، اما شیوه‌ی درک و برخورد با آن از فرهنگی به فرهنگ دیگر متفاوت است. کسانی که از هوش فرهنگی و راهبردهای حل تعارض به خوبی استفاده می‌کنند، فرصت خلق مسیر پیدا خواهند کرد؛ چرا که افرادی با هوش فرهنگی بالا، تصمیم گیرندگانی مذاکره‌کننده، شبکه‌ساز و حتی رهبران بهتری برای دنیای جهانی شده نوین هستند (۱۱). افرادی که در برنامه‌های کوتاه مدت تحصیلی در خارج از کشورشان در قالب تیم‌های بین‌المللی شرکت

می‌کنند، به منظور تحقق موفقیت‌آمیز و محترمانه اهداف خود و همچنین توانایی تأثیرگذاری و تغییر نگرش، نیاز به درک فرهنگ و پیشینه اعضای تیم دارند، که منجر به افزایش شانس آنها برای موفقیت و رهبری در یک محیط کار حرفه‌ای خواهد شد (۱۲). هنگامی که فردی با هوش فرهنگی بالا وارد فرهنگی می‌شود که متعلق به خود آنها نیست، می‌تواند وضعیت جدید را تجربه کرده، آنچه را که اتفاق می‌افتد یا اتفاق نمی‌افتد را منعکس و تفسیر کند و نحوه ارتباط و رهبری را در این زمینه تنظیم کند. شواهد نشان داده پاسخگویی موفق رهبران به شرایط مختلف محیطی و روابط بین فردی، نیاز به داشتن هوش فرهنگی بالا دارد (۱۳). آمار نشان می‌دهد که بسیاری از ناکامی‌های مردم در زمینه‌های مختلف اجتماعی، آموزشی و حتی شغلی هنگامی اتفاق می‌افتد که افراد، فرهنگ‌های متفاوت حاکم بر گروه‌های مختلف را درک نمی‌کنند (۸). از منظر دیگر، کیفیت روابط می‌تواند تغییرات فیزیولوژیکی مثبتی را ایجاد کند که باعث سازگاری بهتر فرد با محیط شده و عملکرد وی را افزایش دهد (۱۴). تحقیقات نشان داده سطح هوش فرهنگی علاوه بر تأثیرگذاری بر کارآمدی ورزشکاران تیم‌های ملی (فوتسال، والیبال، بسکتبال و هندبال)، انسجام تیم‌های ورزشی، بهبود قابلیت‌های تکنیکی و عملکرد ورزشکاران (۸، ۱۳، ۱۵ و ۱۶)؛ می‌تواند بر حل تعارض میان ورزشکاران و مربیان آنها و رویکردهایی برای جلوگیری و مدیریت درگیری بین فردی مؤثر باشد (۴). در همین راستا Perez و همکاران، در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که ارتباطات بین فرهنگی باعث بهبود اجرای ورزشکاران تنیس شده است (۱۶). همچنین پژوهش آیدین، نشان داد هوش فرهنگی و تفکر خلاق باعث بهبود قابلیت‌های تکنیکی دانشجویان تربیت بدنی می‌شود (۸).

مسابقات پارالمپیک چند فرهنگی است و این چند فرهنگی بودن، اصلی‌ترین مؤلفه رویداد پارالمپیک است. پارالمپیک علاوه بر اینکه فرهنگ‌های ملی را به نمایش می‌گذارد، در عین حال سکویی برای تبادل فرهنگ جهانی است (۱۷). تیم‌های جهانی و افرادی که نمی‌دانند چگونه به‌طور مؤثر با فرهنگ‌های متفاوت ارتباط برقرار کنند و تعارض‌های بین فرهنگی را حل کنند، احتمالاً در معرض خطراتی مانند از دست دادن فرصت‌های شغلی متقابل فرهنگی هستند (۱۸). هر چه سطح هوش فرهنگی بالاتر باشد، کمک می‌کند تا افراد درگیر تعارض یک راهبرد حل تعارض متناسب با زمینه فرهنگی انتخاب کنند (۱۰). ورزشکاران دارای معلولیت، شباهت‌های بی‌شماری با ورزشکاران توانمند دارند؛ با این وجود چالش‌های جسمی و روحی بسیاری متناسب با شرایط آنها وجود دارد (۱۹). در ورزشکاران معلول و جانباز نظامی، تضاد ممکن است به دلیل اختلاف در نوع آسیب‌های اعضای تیم اتفاق افتد. هنگامی که ورزشکاران در اردوگاه‌های آموزشی حضور می‌یابند؛ افراد به مقایسه سطح مهارت، توانایی، پشتیبانی دریافتی و پیشرفت

هم‌تیمی‌های خود می‌پردازند؛ که این مقایسه در مهارت و عملکرد، باعث بروز تعارض می‌شود (۲۰).

داشتن درکی روشن از تفاوت‌های ظریف در رشد ورزشکاران دارای معلولیت، برای ایجاد برنامه‌ها و استراتژی‌های مناسب، مهم است (۲۱). از آنجایی که ورزشکاران پارالمپیک از اقوام مختلف با فرهنگ‌های درون ملیتی متفاوت در اردوهای تیم‌های ملی برای آمادگی رویدادی جهانی آماده می‌شوند، لذا امکان ایجاد تعارضات درون تیمی افزایش می‌یابد. عدم توانایی حل تعارض مسیر را برای موفقیت ورزشی دشوار می‌سازد؛ از این‌رو ضروری است که از نقش این متغیرها در جامعه ورزشکاران پارالمپیک آگاهی یافت. از طرف دیگر این افراد به عنوان نمایندگان ایران در ارتباط با فرهنگ‌های متفاوت کشورهای دیگر شناخته می‌شوند؛ از این‌رو ورزشکارانی عملکرد موفقیت‌آمیزی دارند که بتوانند خود را با محیط سازگار کنند. بنابراین پژوهش حاضر این هدف را دنبال می‌کند که با ارائه یک مدل مفهومی به این سؤال پاسخ دهد که نقش هوش فرهنگی و حل تعارض در پیش‌بینی موفقیت ورزشی ورزشکاران پارالمپیک ایران چگونه است؟ در صورت آشکار شدن نقش هوش فرهنگی در توانایی حل تعارض و به تبع آن موفقیت ورزشی؛ نتایج این پژوهش می‌تواند مد نظر مدیران، برنامه‌ریزان و روانشناسان ورزشی تیم‌های ملی پارالمپیک ایران جهت فراهم کردن راهبردهای مناسب، قرار گیرد.

روش‌ها

این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی است، از نظر هدف جزء تحقیقات بنیادی-کاربردی می‌باشد که به روش میدانی اجرا گردید. در پژوهش‌های همبستگی، رابطه تغییرات در یک متغیر با تغییرات در متغیر دیگر بررسی می‌شود (۲۲). در این پژوهش همچنین از مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. مدل-سازی معادله ساختاری یکی از تکنیک‌های چند متغیری است (۲۳). جامعه آماری پژوهش حاضر شامل همه ورزشکاران شرکت‌کننده در مسابقات پارالمپیک آسیایی ۲۰۱۸ (جاکارتا) و مسابقات جهانی و آسیایی ۲۰۱۹ منجر به کسب سهمیه مسابقات پارالمپیک ۲۰۲۰ (توکیو) بود که از بین این ورزشکاران تعداد ۱۳۰ ورزشکار به صورت تصادفی در دسترس انتخاب شده و به پرسشنامه‌های پژوهش پاسخ دادند. پس از بررسی پرسشنامه‌ها تعداد ۶ پرسشنامه به‌طور کامل پاسخ داده نشده بود که از نمونه حذف شده و تحلیل‌ها با ۱۲۴ پرسشنامه انجام گرفت.

با توجه به این که در تحقیقات همبستگی تأکید بر کافی بودن حجم نمونه است، اندازه نمونه در این تحقیقات را برای هر متغیر پیش‌بین چند متغیری حداقل به میزان ۱۵ واحد در نظر گرفته‌اند (۲۲، ۲۴). در مورد حجم بهینه نمونه در تحقیقاتی که از روش مدل معادله ساختاری استفاده می‌کنند، توافق کلی وجود ندارد. برای هر

پارامتر آزاد (نه هر متغیر) در مدل معادلات ساختاری حجم نمونه ۵ نفر را توصیه می‌کنند (۲۵). با توجه به این که در این پژوهش ۲۰ پارامتر آزاد در الگوی پیشنهادی وجود دارد که مبنای انتخاب نمونه قرار گرفته است، به این ترتیب حجم نمونه ۱۳۰ نفر کافی به نظر می‌رسد. لذا نمونه آماری شامل ۱۲۴ ورزشکار معلول (۸۱ مرد، ۴۳ زن) با میانگین سنی $27/14 \pm 5/68$ در ۱۲ رشته‌ی ورزشی بودند. رشته‌های ورزشی شامل بسکتبال با ویلچر (۷ مرد، ۹ زن)، والیبال نشسته (۱۹ مرد، ۶ زن)، وزنه برداری (۹ مرد)، تیر و کمان (۸ مرد، ۵ زن)، دو (۱۰ مرد، ۴ زن) و میدانی (پرتاب وزنه، پرتاب نیزه، پرتاب دیسک، پرتاب کلاب، پرش طول) (۱۹ مرد، ۱۱ زن)، تیراندازی (۶ مرد، ۴ زن) و تنیس روی میز (۳ مرد، ۴ زن) بود. نوع معلولیت ورزشکاران عبارت بود از: معلولیت پای راست، معلولیت پای چپ، معلولیت دو پا، معلولیت دست راست، معلولیت دست چپ، فلج اطفال، ضایعه نخایی، فلج مغزی، جسمی-حرکتی، قطع نخاع و اختلال بینایی. محل مطالعه، کمپ تیم‌های ملی فدراسیون ورزش‌های جانبازان و معلولین در تهران و مجموعه ورزشی المپیک کیش بود.

معیارهای ورود به مطالعه حضور ورزشکاران در مسابقات پارآسیایی و پارالمپیک سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹، همچنین داشتن رضایت آگاهانه جهت شرکت در مطالعه بود.

پس از کسب مجوز از فدراسیون ورزش‌های جانبازان و معلولین، محقق به محل کمپ‌های تمرینی ورزشکاران مراجعه کرد. به منظور رعایت موازین اخلاقی، اهداف و روش اجرای پژوهش به‌طور مبسوطی طی جلساتی برای ورزشکاران توضیح داده شد و ورزشکارانی که مایل به شرکت در مطالعه بودند، فرم رضایتنامه را امضا کردند. به آزمودنی‌ها توضیح داده شد که شرکت و ادامه حضور در پژوهش برای آنها آزاد است، اطلاعات شخصی محرمانه خواهد ماند و نتایج به‌صورت گروهی تحلیل و ارائه خواهد شد. سپس با هماهنگی سرپرستان تیم‌ها پرسشنامه‌ها در زمان مناسب بین ورزشکاران توزیع گردید. محقق در زمان پر کردن پرسشنامه‌ها جهت پاسخ به سؤالات احتمالی شرکت‌کنندگان حضور داشت. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها از آزمودنی‌ها قدردانی گردید. برای سنجش متغیرهای پژوهش از پرسشنامه هوش فرهنگی انگ و ارلی (۲۰۰۴) شامل ۲۰ سوال در چهار بعد فراشناختی، دانشی، انگیزشی و رفتاری (در مقیاس ۷ سطحی لیکرت) که روایی آن تأیید شده است و پایایی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ $0/72$ به‌دست آمده است (۲۶)؛ پرسشنامه حل تعارض ویکر (۱۹۹۴) و فیشر (۱۹۹۱)؛ شامل ۴۰ سوال در ۱۰ خرده مقیاس تعارض به عنوان امری طبیعی، فضا و موقعیت، شفاف‌سازی دریافت و برداشت‌ها، توجه به نیازها به جای خواسته‌ها، ایجاد رابطه همکاری مثبت و قدرتمند، تمرکز بر آینده با یادگیری از گذشته‌ها، ارائه گزینه‌هایی برای سود متقابل، بسط و ارائه کارهای شدنی و هدف‌گذاری گام به گام تا عمل، ایجاد توافق‌های مبتنی بر سود

در رگرسیون دوم و در حضور همه ابعاد هوش فرهنگی، دو بعد هوش فراشناخت و هوش رفتاری، توانایی پیش‌بینی موفقیت ورزشی ورزشکاران را دارند. در مرحله اول هوش فراشناخت، نزدیک به ۱۰/۷ درصد، در مرحله دوم با اضافه شدن هوش رفتاری میزان پیش‌بینی موفقیت ورزشی به ۰/۱۵۱ رسیده است؛ یعنی دو بعد با هم ۱۵/۱ درصد از موفقیت ورزشی را پیش‌بینی می‌کنند. سایر ابعاد هوش فرهنگی به دلیل عدم توانایی پیش‌بینی از مدل رگرسیونی حذف شده‌اند. براساس نتایج جدول ۲-، رابطه بین هوش فراشناخت، هوش رفتاری و موفقیت ورزشی مثبت و معنی‌دار است ($p < 0.05$). به عبارت دیگر با اضافه شدن یک واحد به هوش فراشناخت و هوش رفتاری به ترتیب، به میزان ۰/۲۳۸ و ۰/۲۲۸ واحد به موفقیت ورزشی ورزشکاران پارالمپیک افزوده می‌شود.

در رگرسیون سوم، در حضور همه ابعاد حل تعارض، سه بعد توافق، ملاحظه کاری و شفافیت، توانایی پیش‌بینی موفقیت ورزشی را داشته‌اند. در مرحله اول بعد توافق، نزدیک به ۱۶/۸ درصد، در مرحله دوم با اضافه شدن بعد ملاحظه کاری ۲۲/۷ درصد و در مرحله سوم با اضافه شدن بعد شفافیت، ۲۶/۴ درصد از موفقیت ورزشی را پیش‌بینی می‌کنند. سایر ابعاد حل تعارض به دلیل عدم توانایی پیش‌بینی از مدل رگرسیونی حذف شده‌اند. همچنین براساس نتایج جدول ۲-، رابطه بین توافق، ملاحظه کاری، شفافیت و موفقیت ورزشی مثبت و معنی‌دار است ($p < 0.05$). به عبارت دیگر با اضافه شدن یک واحد به توافق، ملاحظه کاری و شفافیت به ترتیب، به میزان ۰/۳۹۲، ۰/۳۰۲ و ۰/۲۱۲ واحد به موفقیت ورزشی ورزشکاران پارالمپیک افزوده می‌شود. الگوی تأثیر هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایران در شکل ۱- و شاخص‌های برازش مدل در جدول ۳- ارائه شده است.

براساس نتایج به دست آمده در جدول ۳-، شاخص کای اسکور نسبتی برابر با ۱/۴۵ و پایین‌تر از ۵ است که نشان می‌دهد الگو از وضعیت مناسبی برخوردار است. مقدار PCFI نیز به‌عنوان شاخص نیکویی برازش بالاتر از ۰/۵ و مطلوب است. همچنین مقدار شاخص‌های تطبیقی TLI و CFI نیز بالاتر از ۰/۹ است. مقدار RMSEA نیز به‌عنوان مهم‌ترین شاخص برازش کلی برابر با ۰/۰۶ است و نشان می‌دهد که به‌طور کلی الگو از برازش قابل قبولی برخوردار است.

در جدول ۴-، نتایج اثرات مستقیم الگوی تأثیر هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایران ارائه شده است. همانگونه که در جدول ۴- مشاهده می‌شود، ضرایب تأثیر هوش فرهنگی بر موفقیت ورزشی (۰/۲۰۱) و توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشی (۰/۳۵۲) در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار شده‌است.

متقابل و ملاحظه کاری و مراعات بیش از حد (در مقیاس ۵ سطحی لیکرت) پایایی این پرسنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۷ به دست آمده است (۲۷) و پرسشنامه موفقیت ورزشی واعظ موسوی (۲۰۱۵) شامل ۲۹ سوال در شش خرده‌مقیاس اجرای روان، توجه، تکنیک، حساسیت به خطا، تعهد و پیشرفت (در مقیاس ۶ سطحی لیکرت) روایی محتوایی این پرسشنامه توسط صاحب‌نظران رشته تربیت‌بدنی تأیید شده و پایایی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۹ برآورد شده است (۲۸)؛ استفاده شد.

جهت بررسی فرضیه‌ها براساس مدل مفهومی با استفاده از روش تحلیل رگرسیون چند متغیره با بسته آماری برای علوم اجتماعی ورژن ۲۳ یا نرم افزار SPSS-18 و مدل سازی معادلات ساختاری از نرم افزار AMOS22 استفاده گردید که جهت بررسی برازش مدل، شاخص‌های برازش براساس سه نوع مطلق، تطبیقی و مقتصد محاسبه گردید. هر دو نرم افزار استفاده شده در این پژوهش ساخت شرکت IBM می‌باشد. لازم به ذکر است سطح معنی داری در نظر گرفته شده برای بررسی فرضیه‌های پژوهش ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

در پژوهش حاضر، ۳۴/۲ درصد نمونه زن و ۶۵/۸ درصد مرد بوده‌اند سابقه ورزشی ۶/۵ درصد نمونه کمتر از ۵ سال، ۷۶/۴ درصد بین ۵ تا ۱۰ سال، ۱۴/۶ درصد ۱۰ تا ۱۵ سال و ۲/۴ درصد بالاتر از ۱۵ سال بوده است. در جدول ۱- یافته‌های توصیفی و همبستگی درونی متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

همان گونه که در جدول ۱- مشاهده می‌شود، نتایج آزمون کلموگروف اسمیرنوف نشان می‌دهد که همه نمرات متغیرهای پژوهش از توزیع نرمال برخوردار است ($p > 0.05$). نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان می‌دهد، رابطه بیشتر متغیرهای پژوهش با موفقیت ورزشی و ابعاد آن در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار بوده و حاکی از رابطه مثبت و معنی‌دار بین هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض با موفقیت ورزشی در ورزشکاران پارالمپیک است. نتایج رگرسیون گام به گام جهت پیش‌بینی موفقیت ورزشی از طریق متغیرهای پژوهش در جدول ۲- ارائه شده است.

نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون گام به گام اول نشان می‌دهد، در حضور هر دو متغیر توانایی حل تعارض و هوش فرهنگی، متغیر توانایی حل تعارض بیشترین توان پیش‌بینی موفقیت ورزشی در ورزشکاران را دارند. بر اساس نتایج جدول ۲-، رابطه بین توانایی حل تعارض و موفقیت ورزشی مثبت و معنی‌دار است ($p < 0.05$). به عبارت دیگر با اضافه شدن یک واحد به توانایی حل تعارض، به میزان ۰/۳۵۷ واحد به موفقیت ورزشی ورزشکاران پارالمپیک افزوده می‌شود.

جدول-۱. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش، نتایج آزمون نرمال بودن و همبستگی درونی متغیرهای پژوهش

متغیر	یافته‌های توصیفی			نرمالیتی					همبستگی			
	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل نمره	حداکثر نمره	آماره معنی داری	موفقیت	روان	توجه	تکنیک	خطا	تعهد	بیشرفت
هوش فرهنگی	۸۶/۸۸	۱۰/۵۸	۲۴	۱۰۷	۰/۰۲۱	۰/۳۲۵**	۰/۳۳۹**	۰/۱۶	۰/۱۴۹**	۰/۲۴۲**	۰/۱۴۷	۰/۲۲۳*
	۱۸/۲۷	۲/۵۴	۷	۲۴	۰/۰۳۴	۰/۳۲۶**	۰/۲۱۱*	۰/۱۴۳	۰/۲۸۹**	۰/۱۸۷*	۰/۲۶۱**	۰/۲۷۶**
	۲۵/۵۵	۴/۴۲	۶	۳۴	۰/۰۰۶	۰/۰۶۹	۰/۱۸۳*	۰/۰۱۵	۰/۰۸۸	۰/۰۴۴	۰/۰۸۵	۰/۰۵۳
	۱۷/۰۸	۳/۲۳	۵	۲۴	۰/۰۱۱	۰/۲۷۹**	۰/۳۳۳**	۰/۱۱۸	۰/۱۴	۰/۲۶۴**	۰/۲۱۵*	۰/۱۰۴
توانایی حل تعارض	۱۴۵/۶۵	۱۴/۲۲	۷۵	۱۷۹	۰/۰۲۱	۰/۳۵۷**	۰/۲۶۵**	۰/۲۶۳**	۰/۱۸*	۰/۲۷۸**	۰/۱۷۹*	۰/۳۰۹**
	۱۴/۶۲	۲/۲۴	۶	۱۸	۰/۰۶۶۵	۰/۱۰۱	۰/۱۷۲	۰/۰۳۵	۰/۰۱۷	۰/۰۵	۰/۰۹۱	۰/۱۵۹
	۱۴/۶۹	۲/۲۷	۷	۱۹	۰/۰۳۷	۰/۲۳۵**	۰/۱۶۱	۰/۲۰۹*	۰/۰۴۸	۰/۲۳۸**	۰/۱۹۲*	۰/۱۱۷
	۱۴/۴۲	۲/۴۴	۵	۲۰	۰/۰۲۶	۰/۳۷۴**	۰/۲۹۵**	۰/۲۹۲**	۰/۲۵۹**	۰/۲۰۹*	۰/۱۵۲	۰/۳۳۵**
توانایی حل تعارض	۱۴/۶۱	۲/۱۲	۸	۲۰	۰/۰۲۲	۰/۲۰۴*	۰/۱۰۳	۰/۱۹۹*	۰/۰۷۱	۰/۱۰۷	۰/۱۱۶	۰/۲۲۹*
	۱۴/۳۵	۲/۳۵	۶	۱۹	۰/۰۱۲	۰/۰۸۳	۰/۱۰۹	۰/۰۵۴	۰/۰۹۵	۰/۰۸۱	۰/۰۳۷	۰/۰۵۴
	۱۴/۲۱	۲/۲۷	۸	۱۹	۰/۰۳۳	۰/۳۵۶**	۰/۱۷۳	۰/۳۲**	۰/۲۰۷*	۰/۲۵۲**	۰/۱۸۵*	۰/۳۲۶**
	۱۴/۲۷	۲/۴۱	۵	۱۹	۰/۰۳۴	۰/۰۲۶	۰/۰۰۸	۰/۰۱۴	۰/۰۲۶	۰/۱۱۴	۰/۰۰۷	۰/۰۴۱

بسط کارهای شدنی	۱۴/۷۲	۲/۱۳	۹	۱۹	۰/۰۴۴	۰/۲	۰/۱۱۱	۰/۰۶۵	۰/۰۴۳	۰/۱۱۸	۰/۱۰۶	۰/۰۳
توافق	۱۴/۲۹	۲/۲۱	۷	۱۹	۰/۰۲۵	۰/۲	۰/۴۱**	۰/۲۹۵**	۰/۲۰۱*	۰/۳۰۸**	۰/۱۸۳*	۰/۳۹۳**
ملاحظه کاری	۱۵/۰۶	۲/۱۱	۷	۲۰	۰/۰۷	۰/۲	۰/۳۶۲**	۰/۲۸۷**	۰/۲۴**	۰/۲۸۱**	۰/۱۶۵	۰/۲۷۳**
موفقیت ورزشی	۱۲۸/۴۷	۱۳/۷۸	۷۳	۱۶۰	۰/۰۹۴	۰/۲						
اجرای روان	۲۲/۷۷	۳/۲۹	۱۱	۲۹	۰/۰۲۵	۰/۲						
توجه	۲۲/۰۸	۳/۷۷	۹	۲۹	۰/۰۹۷	۰/۲						
تکنیک	۱۷/۲۷	۲/۹۹	۷	۲۴	۰/۰۸	۰/۲						
حساسیت به خطا	۲۱/۸۵	۳/۰۳	۱۵	۲۸	۰/۰۱۲	۰/۲						
تعهد	۲۱/۹۲	۳/۳۷	۱۴	۳۰	۰/۰۸	۰/۲						
پیشرفت	۲۲/۵۸	۳/۴۴	۱۱	۳۰	۰/۰۸۲	۰/۲						

*(p < ۰/۰۵) ** (p < ۰/۰۱)

موفقیت ورزشی

جدول-۲. نتایج تحلیل رگرسیون‌های گام به گام برای پیش‌بین موفقیت ورزشی از طریق توانایی حل تعارض، هوش فرهنگی و ابعاد این متغیرها

ملاک	متغیرها	R	R ²	R ² تغییر	معنی داری	B	SE _B	β	T	معنی داری
موفقیت ورزشی	۱ توانایی حل تعارض	۰/۳۵۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۰۰۱	۰/۳۴۶	۰/۰۸۲	۰/۳۵۷	۴/۲۲	۰/۰۰۱
موفقیت ورزشی	۱ هوش فراشناخت	۰/۳۲۶	۰/۱۰۷	۰/۱۰۷	۰/۰۰۱	۱/۲۸	۰/۴۹۳	۰/۲۳۸	۲/۶۲	۰/۰۰۱
موفقیت ورزشی	۲ هوش رفتاری	۰/۴۸۸	۰/۱۵۱	۰/۰۴۴	۰/۰۱۴	۰/۷۲	۰/۲۸۷	۰/۲۲۸	۲/۵۲	۰/۰۱۴
موفقیت ورزشی	۱ توافق	۰/۴۱	۰/۱۶۸	۰/۱۶۸	۰/۰۰۱	۲/۴۴	۰/۵۴۱	۰/۳۹۲	۴/۵۲	۰/۰۰۱
موفقیت ورزشی	۲ ملاحظه کاری	۰/۴۷۷	۰/۲۲۷	۰/۰۶	۰/۰۰۳	۱/۹۷	۰/۵۵۲	۰/۳۰۲	۳/۵۷	۰/۰۰۱
	۳ شفافیت	۰/۵۱۴	۰/۲۶۴	۰/۰۳۷	۰/۰۱۶	۱/۲	۰/۴۹۳	۰/۲۱۲	-۲/۴۵	۰/۰۱۶

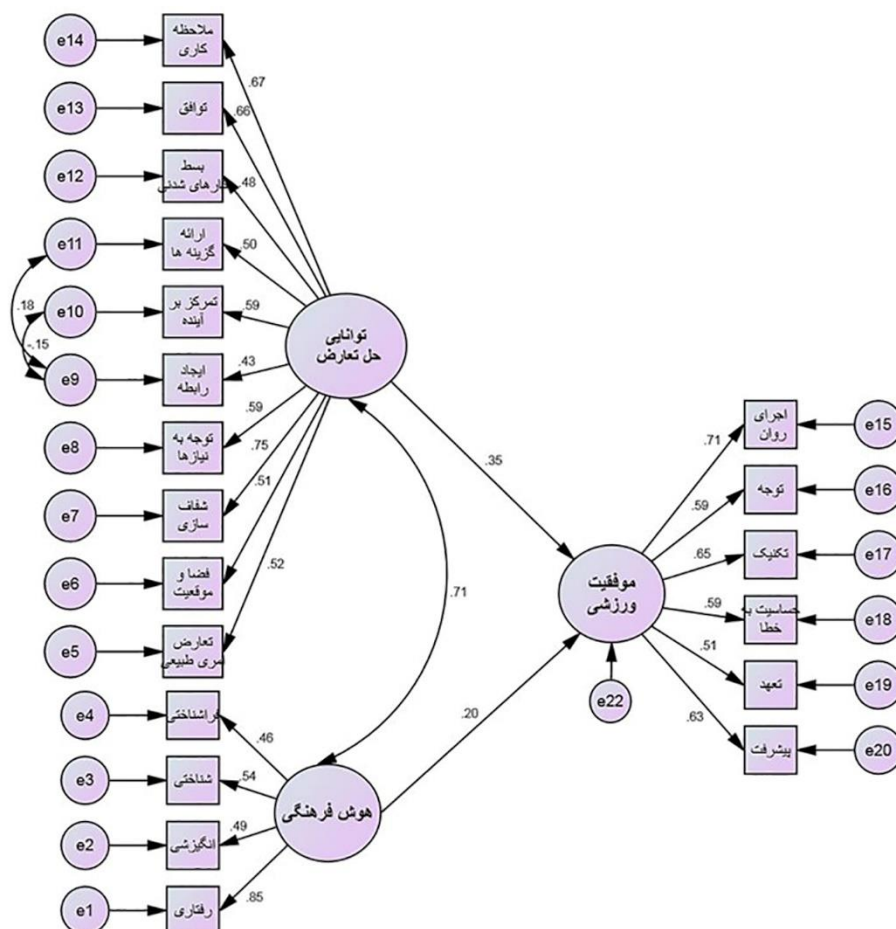
جدول-۳. شاخص‌های کلی برازش در الگوی تأثیر هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایران

شاخص	حد مطلوب	مقدار شاخص در مدل	سطح معنی داری	وضعیت در مدل پیشنهادی
مطلق	کای دو (CMIN یا χ^2)	۶۶۵/۱۶۵	۰/۰۰۱	با توجه به سایر شاخصها مطلوب
درجه آزادی	-	۱۶۵	-	-
تطبیقی	توکر لويس (TLI)	۰/۹۲۱	-	مطلوب
برازش تطبیقی (CFI)	-	۰/۹۳۸	-	-
مقتصد	برازش تطبیقی مقتصد (PCFI)	۰/۷۷۱	-	مطلوب
ریشه دوم میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA)	کمتر از ۰/۱	۰/۰۶۱	-	مطلوب
کای دو بهنجار شده (CMIN/DF)	کمتر از ۵	۱/۴۵	-	مطلوب

Degree of Freedom, Tucker-Lewis Index, Comparative Fit Index, Parsimonious Comparative Fit Index, Root Mean Squared Error of Approximation, Normed Chi-Square

جدول-۴. برآورد اثرات مستقیم در الگوی تأثیر هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایران

پارامتر	برآورد استاندارد	سطح معنی داری	نسبت بحرانی	برآورد غیر استاندارد	سطح معنی داری
هوش فرهنگی ← موفقیت ورزشی	۰/۲۰۱	۰/۰۴۸	۲/۰۲	۰/۱۲۵	۰/۰۴۷
توانایی حل تعارض ← موفقیت ورزشی	۰/۳۵۲	۰/۰۲۷	۴/۸۸	۰/۶۹۹	۰/۰۲۵

شکل-۱. الگوی تأثیر هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایران (نکته: e1-e20 خطای اندازه گیری متغیرهای مدل e22 خطای ساختاری الگو)

بحث

است که آنها تصورات مثبت تری از تناسب با محیط بین فرهنگی را نشان می‌دهند. و این آمادگی روانی به آنها انگیزه می‌دهد تا با سرمایه گذاری بیشتر، عملکرد خود را بهبود بخشند.

همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشی تأثیر مثبت و معنی داری داشته است و با افزایش توانایی حل تعارض، موفقیت ورزشی نیز در ورزشکاران پارالمپیک افزایش یافته است. علاوه بر این هوش فرهنگی نیز بر موفقیت ورزشی تأثیر مثبت و معناداری را نشان داد؛ به عبارتی با افزایش هوش فرهنگی، موفقیت ورزشی نیز در ورزشکاران افزایش یافته است. نتایج نشان داد، توانایی حل تعارض میانجی کننده کامل تأثیر هوش فرهنگی بر موفقیت ورزشی است و افزایش هوش فرهنگی، توانایی حل تعارض در ورزشکاران را افزایش داده و در نتیجه موفقیت ورزشی آنها بیشتر می‌شود. باتوجه به نتیجه فرضیه دوم این پژوهش مبنی بر تأثیر معنادار هوش فرهنگی و توانایی حل تعارض بر موفقیت ورزشی، یافته‌های این پژوهش با تحقیقات Zad (۱۳)، Bell (۳۳) و Aydin (۸) همسو است. Aydin (۸) تأثیر هوش فرهنگی و تفکر خلاق بر قابلیت‌های تکنیکی عملی دانشجویان تربیت بدنی دانشگاه ترابزون را بررسی کرد. یافته‌ها نشان داد که هوش فرهنگی و تفکر خلاق بر قابلیت‌های تکنیکی دانشجویان تربیت بدنی در هر سه درس فوتبال (توانایی فنی پا)، والیبال و بدمینتون (توانایی فنی دست) تأثیر مثبت دارد. می‌توان گفت که هوش فرهنگی و تفکر خلاق بر قابلیت‌های تکنیکی عملی دانشجویان تربیت بدنی که در دوره‌های عملی (فوتبال، والیبال و بدمینتون) شرکت می‌کردند تأثیر مثبت داشته است (۸). هوش فرهنگی را می‌توان به‌عنوان توانایی استفاده از مهارت‌ها و توانایی‌ها در محیط‌های مختلف تعریف کرد که به افراد اجازه می‌دهد تا نحوه تفکر دیگران و نحوه پاسخگویی آنها به الگوهای رفتاری را تشخیص دهند، آمار نشان می‌دهد که بسیاری از ناکامی‌های مردم در زمینه‌های مختلف اجتماعی، آموزشی و حتی شغلی هنگامی اتفاق می‌افتد که مردم، فرهنگ‌های مختلف حاکم بر گروه‌های مختلف را درک نکنند (۷). هوش فرهنگی، توانایی افراد در رشد زندگی خود از طریق استمرار یادگیری، درک بهتر آداب و رسوم و ارزشهای متفاوت و رفتار مؤثر با افراد دارای سوابق و برداشت‌های فرهنگی مختلف را افزایش می‌دهد (۳۴). رابطه بین هوش فرهنگی و کارآمدی ورزشکاران تیم‌های ملی فوتسال، والیبال، بسکتبال و هندبال نشان می‌دهد هر چه سطح هوش فرهنگی افزایش یابد انسجام و اثربخشی جمعی تیم و همچنین تأثیر بیشتر مربیان در عملکرد بازیکنان افزایش می‌یابد (۱۳، ۳۳). نتیجه این پژوهش در رابطه با فرضیه اخیر با تحقیق Perez و همکاران (۱۶) غیرهمسواست. وی در تحقیقی به بررسی تأثیر قابلیت ارتباطات بین فرهنگی بر عملکرد تنیس دو نفره در ۲۴ ورزشکار (۱۴ زن، ۱۰ مرد) پرداخت. اهداف مطالعه فوق از این قرار بود: ۱) آیا قابلیت ارتباطات فرهنگی تنیسورهای دانشگاهی بر عملکرد آنها تأثیر

پژوهش حاضر با ارائه مدلی، تأثیر هوش فرهنگی را بر توانایی حل تعارض و موفقیت ورزشکاران پارالمپیک ایران بررسی کرد. نتایج نشان داد، الگوی تأثیر هوش فرهنگی بر توانایی حل تعارض و موفقیت ورزشکاران از برازش مطلوبی برخوردار است. هوش فرهنگی بر توانایی حل تعارض تأثیر مثبت معناداری دارد و با افزایش هوش فرهنگی، توانایی حل تعارض نیز در ورزشکاران افزایش می‌یابد. نتایج این پژوهش با توجه به فرضیه تأثیر مثبت هوش فرهنگی بر توانایی حل تعارض با پژوهش‌های Ramirez (۱۰)، سلیمانی (۱۱) و ناجی و مهریزی (۱۵) همسو است. امروزه تعارضات بین فرهنگی تقریباً اجتناب ناپذیر است و تعامل بین افراد فرهنگ‌های مختلف شامل سبک‌های مختلف ارتباطی، انتظارات، اعتقادات و راه‌های مقابله با تعارض است. از آنجا که اختلافات فرهنگی می‌تواند منجر به سوء تفاهم‌ها شود، لازم است متغیرهای پیش‌بینی کننده را در نظر گرفت که تأثیری در حل تعارض دارند (۲۹). در تبیین نتایج فوق می‌توان گفت سطح هوش فرهنگی پیش‌بینی کننده استراتژی مناسب برای حل تعارض است و توانایی حل تعارض را پیش‌بینی می‌کند. با افزایش سطح هوش فرهنگی، تطابق‌پذیری با تعارض به‌وجود آمده افزایش می‌یابد (۱۰). افراد باهوش بالا از نظر فرهنگی، دارای سطح بالایی از پذیرش سردرگمی هستند و زمان بیشتری را برای حل و فصل تعارض فراهم می‌کنند و با کاهش استرس و سطح بالاتری از صبر این امکان را فراهم می‌کنند که در نظر بگیرند کدام یک از استراتژی‌های حل مناقشه مناسب‌ترین وضعیت است. بنابراین تطبیق‌پذیری افزایش می‌یابد و مناسب‌ترین استراتژی بر اساس پیشینه‌های فرهنگی افراد درگیر در تعارض انتخاب می‌شود (۳۰). هوش فرهنگی به افراد اجازه می‌دهد رفتارها و موقعیت‌های ناآشنا را تفسیر کنند که نه تنها برای مقابله با تنوع فرهنگی، بلکه برای دستیابی به سازگاری و تطبیق بهتر بین فرهنگی، یک قابلیت مهم و اساسی محسوب می‌شود. همچنین به افراد این توانایی را می‌دهد که رفتار خود را برای غلبه بر موانع فرهنگی به‌منظور بهره‌وری بهتر تنظیم کنند (۳۱)؛ زیرا افراد دارای هوش فرهنگی بالا، شناخت و درک عمیق تری از نحوه تفکر و عمل دیگران دارند (۲۹). علاوه بر این، آنها به اندازه کافی انعطاف پذیر هستند تا در تعاملات بین فرهنگی، سازگاری بین فرهنگی را تسهیل کرده و راحت باشند (۹). این نتیجه را می‌توان از منظر تئوری سازگاری فرد و محیط (person-environment) توضیح داد. نظریه P-E بر اهمیت همخوانی ویژگی‌های فردی و محیطی استوار است. این تئوری ادعا می‌کند که عملکرد فردی، ناشی از رابطه بین فرد و محیط اوست و نه جدا از یکدیگر. وقتی افراد با محیط سازگار باشند، تمایل دارند تلاش و کارایی بیشتری برای بهبود عملکرد نشان دهند (۹). به همین ترتیب، افراد دارای سطح هوش فرهنگی بالا تمایل دارند که توانایی بیشتری برای سازگاری با محیط داشته باشند (۳۲). در این راستا، فرض بر این

توانایی حل تعارض در ورزشکاران را افزایش داده و در نتیجه موفقیت ورزشی آنها بیشتر می‌شود. بنابراین سازمان‌ها و مدیران ورزشی که ارزش استراتژیک هوش فرهنگی را درک می‌کنند می‌توانند از تفاوت‌ها و تنوع فرهنگی، برای ایجاد مزیت رقابتی و برتری استفاده کنند.

نکات بالینی کاربردی برای جوامع نظامی

- متاسفانه جوامع نظامی در پی بروز جنگ‌ها و مناقشات همواره متحمل تعدادی معلول و جانباز می‌شوند. حفظ سلامت جسمانی و روانی این افراد با شرکت در فعالیت‌های بدنی و ورزش (که حالتی رقابتی دارد) تا حد زیادی تضمین می‌شود. در این راستا داشتن یک هدف ورزشی بزرگ برای ورزشکاران که همانا بالاترین سطح آن مسابقات پارالمپیک است انگیزه دهنده تلاش و ممارست آنان است. لذا پرداختن به پژوهشی که دسترسی به این هدف را برای آنان آسان‌تر کند مهم باشد.
- با افزایش سطح هوش فرهنگی تطابق‌پذیری با تعارض به‌وجود آمده و انتخاب مناسب‌ترین استراتژی حل مناقشه افزایش می‌یابد.
- با درک ارزش استراتژیک هوش فرهنگی می‌توان، از تفاوت‌ها و تنوع فرهنگی، برای ایجاد مزیت رقابتی و برتری استفاده کرد

تشکر و قدردانی: از تمامی ورزشکاران معلول و جانباز

ایرانی شرکت کننده در پژوهش و همه افرادی که به نحوی در اجرای پژوهش حاضر با شناسه اخلاق IR.IAU.KHUISF.REC.1398.289 سهیم بودند، نهایت تشکر را داریم. از فدراسیون ورزش‌های جانبازان و معلولین که حمایت مادی و معنوی این پژوهش را به‌عهده داشتند، سپاسگزاری می‌گردد.

نقش نویسندگان: ایده و طراحی اولیه، جمع آوری داده‌ها،

انجام پروژه تحقیق و تحلیل و تفسیر داده‌ها توسط تیم پژوهشی حاضر انجام گرفته است. همه نویسندگان در نگارش اولیه مقاله یا بازنگری آن سهیم بودند و همه با تأیید نهایی مقاله حاضر، مسئولیت دقت و صحت مطالب مندرج در آن را می‌پذیرند.

تضاد منافع: نویسندگان تصریح می‌کنند که هیچ گونه تضاد

منافعی در مطالعه حاضر وجود ندارد.

می‌گذارد، ۲) آیا تفاوت جنسیتی در نحوه تأثیرگذاری قابلیت ارتباطات بین فرهنگی بر عملکرد، وجود دارد یا خیر و ۳) آیا قابلیت ارتباطات فرهنگی بین تیم‌های تنیس دانشگاهی بسته به تعداد بازیکنان بین‌المللی در یک تیم متفاوت است؟ نتایج روابط غیرمعناداری بین سطح شایستگی ارتباطات بین فرهنگی و عملکرد مضاعف و بین تعداد بازیکنان بین‌المللی در یک تیم و عملکرد دو نفره آنها را نشان داد (۱۶). یکی از دلایل غیرهمسو بودن می‌تواند حجم نمونه و تنوع رشته‌های مورد بررسی باشد. در پژوهش حاضر نتایج با حجم نمونه ۱۲۴ نفر در ۱۲ رشته ورزشی به دست آمد در صورتی که در تحقیق Perez و همکاران نتایج با حجم نمونه ۲۴ نفر و در یک رشته ورزشی به دست آمده بود. همچنین در آن پژوهش بازیکنان از اهمیت ارتباط مؤثر متقابل فرهنگی آگاه بودند و برای بهبود آن پیشنهاداتی نیز ارائه دادند (۱۶).

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به عدم مقایسه ورزشکاران رشته‌های تیمی و انفرادی اشاره کرد که به سبب حجم کم نمونه در ورزش‌های انفرادی این مقایسه امکان‌پذیر نبود. از طرفی مقایسه‌ای بین دو جنس زن و مرد صورت نگرفت که به پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌گردد به منظور تکمیل نتایج پژوهش حاضر این موارد را مد نظر قرار دهند. همچنین در این پژوهش مشخص نشد که ورزشکاران با سطح هوش فرهنگی بالا از چه استراتژی‌هایی برای حل و فصل تعارضات استفاده می‌کنند؛ که نیازمند مطالعه‌ای جامع‌تر در تنوع فرهنگی بیشتر است. پیشنهاد می‌شود به منظور ارتقاء مؤلفه‌های هوش فرهنگی، سازمان‌های ورزشی مرتبط با ورزشکاران پارالمپیک، ارزش‌های فرهنگی و مذهبی، دستور زبان و قوانین، رفتارهای غیرکلامی و نظام‌های حقوقی و اقتصادی فرهنگ‌های دیگر را شناخته تا بتوانند توانمندانه در راستای دستیابی مؤثر به چشم اندازها و مأموریت‌های سازمان عمل نمایند. جهت ارتقاء سطح دانش فرهنگی ورزشکاران و همچنین سازگاری آنها با دانش فرهنگ رفتاری در محیط‌های متنوع فرهنگی، دوره‌های آموزشی و همایش‌های علمی برگزار نمایند تا از این طریق راحت‌تر بتوانند به حل تعارضات در محیط خود بپردازند.

نتیجه‌گیری

هوش فرهنگی پیش‌بینی کننده استراتژی مناسب برای حل تعارض است و توانایی حل تعارض میانجی کننده کامل تأثیر هوش فرهنگی بر موفقیت ورزشی است؛ از این‌رو افزایش هوش فرهنگی،

منابع:

1. Blauwet C, Willick SE. The Paralympic Movement: using sports to promote health, disability rights, and social integration for athletes with disabilities. PM&R. 2012; 4 (11): 851-6. doi:10.1016/j.pmrj.2012.08.015

2. Brittain I, Beacom A, editors. The palgrave handbook of paralympic studies. Palgrave Macmillan; 2018 Jan 31. doi:10.1057/978-1-137-47901-3

3. Kaushal R, Kwantes CT. The role of culture and personality in choice of conflict management strategy. *International journal of intercultural relations*. 2006; 30(5):579-603. doi:10.1016/j.ijintrel.2006.01.001
4. Wachsmuth S, Jowett S, Harwood CG. Conflict among athletes and their coaches: what is the theory and research so far? *International Review of Sport and Exercise Psychology*. 2017; 10(1):84-107. doi:10.1080/1750984X.2016.1184698
5. Thomas DC. Domain and development of cultural intelligence: The importance of mindfulness. *Group & Organization Management*. 2006; 31(1):78-99. doi:10.1177/1059601105275266
6. Gede G, Hubbard M. A bioenergetic model for simulating athletic performance of intermediate duration. *Journal of biomechanics*. 2014 Nov 7; 47(14):3448-53. doi:10.1016/j.jbiomech.2014.09.017
7. Frías-Jamilena DM, Sabiote-Ortiz CM, Martín-Santana JD, Beerli-Palacio A. Antecedents and consequences of cultural intelligence in tourism. *Journal of destination marketing & management*. 2018; 8:350-8. doi:10.1016/j.jdmm.2017.07.006
8. Aydin E. The Effect of Cultural Intelligence and Creative Thinking on the Practical Technical Capabilities of Trabzon University Physical Education Students. *Asian Journal of Education and Training*. 2019; 5(2):392-6. doi:10.20448/journal.522.2019.52.392.396
9. Moghadam GT, Hosseini SM, Shayesteh TH, Ghasemi H, Ranjbar A. Attenuation of cisplatin-induced toxic oxidative stress by propofol. *Anesthesiology and pain medicine*. 2014;4(4). doi:10.5812/aapm.14221
10. Ramirez AR. Impact of cultural intelligence level on conflict resolution ability: A conceptual model and research proposal. *Emerging Leadership Journeys*. 2010; 3(1):42-56.
11. Soleymani, M. The relationship between cultural intelligence and ability of conflict resolution managers in the departments of Sport and Youth Hamadan Province. *Scientific Journal of Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 2016; 3(2): 81-88.
12. Lak M, Jalali AR, Badr KS, Hashemi M, Azizabadi FM, Kardavani B, et al. Additional burden of intensive care to rehospitalizations following kidney transplantation a study of rate, causes, and risk factors. *Iranian Journal of Kidney Diseases*. 2008; 2(4):212-217.
13. Zad HP, Poornazarpoor S, Dovein HF, Hamedan I. Relationship between cultural intelligence of coaches and effectiveness of the Iranian men's national team members. *Life Science Journal*. 2013; 10(5):405-9.
14. Burns L, Weissensteiner JR, Cohen M. Supportive interpersonal relationships: a key component to high-performance sport. 2019. doi:10.1016/j.aimed.2019.03.027
15. Naeiji MJ, Mehrizi MM. The Theory of Multiple Intelligences for Athletes and Cohesion in Sports Teams. *Kuwait Chapter of the Arabian Journal of Business and Management Review*. 2014; 3(7):16. doi:10.12816/0018268
16. Perez SE, Watson II JC, Barnicle S. Effects of Cross-cultural Communication Competence on Tennis Performance. *Journal of Articles in Support of the Null Hypothesis*. 2019; 15(2).
17. Jazani RK, Saremi M, Rezapour T, Kavousi A, Shirzad H. Influence of traffic-related noise and air pollution on self-reported fatigue. *International journal of occupational safety and ergonomics*. 2015;21(2):193-200. doi:10.1080/10803548.2015.1029288
18. Janssens M, Brett JM. Cultural intelligence in global teams: A fusion model of collaboration. *Group & Organization Management*. 2006; 31(1):124-53. doi:10.1177/1059601105275268
19. Wood AG, Barker JB, Turner MJ, Sheffield D. Examining the effects of rational emotive behavior therapy on performance outcomes in elite paralympic athletes. *Scandinavian journal of medicine & science in sports*. 2018; 28(1):329-39. doi:10.1111/sms.12926
20. Roberts GA, Arnold R, Gillison F, Colclough M, Bilzon J. Military veteran athletes' experiences of competing at the 2016 Invictus Games: a qualitative study. *Disability and Rehabilitation*. 2020:1-0. doi:10.1080/09638288.2020.1725655
21. Dehghansai N, Lemez S, Wattie N, Baker J. A systematic review of influences on development of athletes with disabilities. *Adapted physical activity quarterly*. 2017; 34(1):72-90. doi:10.1123/APAQ.2016-0030
22. Gall M, Borg W. *Educational Research*. Translated by Ahmad Reza Nasr. Tehran: Shahid Behashti University; 2003.
23. Ghasemi V. *Structural Equation Modeling in Social Researches using Amos Graphics*. 1th ed. Tehran: Sociologists Publications; 2010.
24. Ranjbar A, Mohsenzadeh F, Chehregani A, Khajavi F, Hosseini SM, Ghasemi H. Ameliorative effect of *Matricaria chamomilla* L on paraquat: Induced oxidative damage in lung rats. *Pharmacognosy research*. 2014;6(3):199. doi:10.4103/0974-8490.132595.

25. Jalali A, Naseri MH, Chalian M, Lal Dolatabadi H. Acute normovolaemic haemodilution with crystalloids in coronary artery bypass graft surgery: a preliminary survey of haemostatic markers. *Acta cardiologica*. 2008;63(3):335-9. doi:10.2143/AC.63.3.1020310.
26. Hamidi M, Feizi S. The Study of Dimensions of Cultural Intelligence in Volunteers for Sport. *Sport management*. 2013; 22; 5(3):5-20.
27. Haghghi, H, Zarei E, Ghaderi F. Factor structure and psychometric characteristics conflict resolution styles questionnaire Rahim (ROCI-II) in Iranian couples. *Journal of family counseling & psychotherapy*. 2012; 534-561.
28. Mousavi A, Vaez Mousavi MK. Introducing the Sport Success Scale (SSS). *Motor Behavior*. 2015; 7(19):42-123.
29. Ghanei M, Eshraghi M, Jalali AR, Aslani J. Evaluation of latent hemoptysis in Sulfur Mustard injured patients. *Environmental toxicology and pharmacology*. 2006;22(2):128-30. doi:10.1016/j.etap.2005.12.009
30. Brislin R, Worthley R, Macnab B. Cultural intelligence: Understanding behaviors that serve people's goals. *Group & Organization Management*. 2006; 31(1):40-55. doi:10.1177/1059601105275262
31. Van Dyne L, Ang S, Ng KY, Rockstuhl T, Tan ML, Koh C. Sub-dimensions of the four factor model of cultural intelligence: Expanding the conceptualization and measurement of cultural intelligence. *Social and personality psychology compass*. 2012; 6(4):295-313. doi:10.1111/j.1751-9004.2012.00429.x
31. Hajigholami S, Malekshahi ZV, Bodaghabadi N, Najafi F, Shirzad H, Sadeghizadeh M. Nano packaged tamoxifen and curcumin; effective formulation against sensitive and resistant MCF-7 cells. *Iranian journal of pharmaceutical research*. 2018;17(1):1.
33. Bell R, Riolo CF. The impact of cross-cultural communication on collective efficacy in NCAA basketball teams. *International Journal of Cross Cultural Management*. 2017; 17(2):175-95. doi:10.1177/1470595817702678
34. Ali I, Ali M, Leal-Rodríguez AL, Albort-Morant G. The role of knowledge spillovers and cultural intelligence in enhancing expatriate employees' individual and team creativity. *Journal of Business Research*. 2019; 101: 561-73. doi:10.1016/j.jbusres.2018.11.012